

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

12 септември 2019 година *

„Преюдициално запитване — Индустиална политика — Сближаване на законодателствата — Директива 98/34/ЕО — Процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правилата относно услугите на информационното общество — Член 1, точка 11 — Понятието „технически регламент“

По дело C-299/17

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Landgericht Berlin (Областен съд Берлин, Германия) с акт от 8 май 2017 г., постъпил в Съда на 23 май 2017 г., в рамките на производство по дело

VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH

срещу

Google LLC, правоприменик на Google Inc.,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: М. Vilaras, председател на състава, К. Jürimäe, D. Šváby (докладчик), S. Rodin и N. Piçarra, съдии,

генерален адвокат: G. Hogan,

секретар: D. Dittert, началник на отдел,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 24 октомври 2018 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH, от U. Karpstein, M. Kottmann, R. Heine и J. Hegemann, Rechtsanwälte,
- за Google LLC, правоприменик на Google Inc., от A. Conrad, W. Spoerr и T. Schubert, Rechtsanwälte,
- за германското правителство, от T. Henze, M. Hellmann и M. Kall, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

- за гръцкото правителство, от Е.-М. Mamouna и N. Dafniou, в качеството на представители,
- за испанското правителство, от L. Aguilera Ruiz и от V. Ester Casas, в качеството на представители,
- за португалското правителство, от L. Inez Fernandes и M. Figueiredo, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от К. Petersen, Й. Маринова и J. Samnadda, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 13 декември 2018 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 1, точки 1, 2, 5 и 11 от Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 204, 1998 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207), изменена с Директива 98/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 г. (ОВ L 217, 1998 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 282) (наричана по-нататък „Директива 98/34“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH (наричано по-нататък „VG Media“) и Google LLC по повод на твърдяното нарушение от Google на права, сродни на авторското право.

Правна уредба

Директива 98/34

- 3 Член 1, точки 2—5 и 11 от Директива 98/34 предвижда:

„За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

[...]

2. „услуга“: каквато и да е услуга на информационното общество, тоест, каквато и да е услуга, нормално предоставяна срещу възнаграждение, от разстояние, чрез електронно средство и по индивидуална молба от получателя на услугите.

За целите на настоящата дефиниция:

- „от разстояние“ означава, че тази услуга се предоставя без страните да присъстват едновременно на едно и също място,

- „чрез електронни средства“ означава, че услугата се изпраща първо и се получава по местоназначение чрез електронно оборудване за обработка (включително цифрово компресиране) и съхранение на данни и се пренася изцяло, предава и получава изцяло чрез кабел, радио, оптични средства или друг[и] електромагнитни средства,
- „по индивидуална молба на получателя на услугите“ означава, че услугата се предоставя чрез пренос на данни по индивидуална молба.

Индикативен списък на услугите, предмет на настоящата дефиниция е установен в приложение V.

[...]

3. „техническа спецификация“, спецификацията, която се съдържа в документа, в който са изложени основните характеристики на продукта, като например ниво на качество, функционални характеристики, безопасност или размери, включително изискванията, които се прилагат към продукта по отношение на името, с което продукта се продава, терминология, символи, изпитване и методи за изпитване, опаковка, маркиране или етикетиране и процедури за оценяване на съответствието.

Терминът „техническа спецификация“ също така включва производствените методи и процеси, използвани по отношение на селскостопански продукти, както е посочено в член 38, параграф 1 от Договора, продуктите, предназначени за консумация от човека и от животните, и медицинските продукти, както е определено в член 1 от Директива 65/65/ЕИО на Съвета[...], както и производствените методи и процеси, които се отнасят за останалите продукти, върху чиито характеристики те оказват влияние;

4. „Други изисквания“, изискване, различно от техническа спецификация, наложена на продукт най-вече с цел защита на потребителя или околната среда, и което засяга неговия цикъл на съществуването след пускането му на пазара, като например, условията на употреба, рециклиране, многократна употреба или изхвърляне, когато такива условия могат значително да повлияят върху състава или естеството на продукта или върху неговата продажба;
5. „правило за услуги“ — изискване от общ характер, свързано с предприемането и упражняването на дейности за услуги според значението на точка 2, и по-специално разпоредби относно доставчиците на услуги, услугите и получателите на услугите, като се изключат всякакви правила, които не са специално насочени към услугите, определени в тази точка.

[...]

За целите на настоящото определение:

- едно правило се счита за специално насочено към услугите на информационното общество, когато, вземайки предвид причините за него и оперативната му част, конкретната цел и предмет на всички или някои от отделните му разпоредби е да регулира такива услуги по ясен и целенасочен начин,
- едно правило не се счита за специално насочено към услугите на информационното общество, ако дава отражение върху тези услуги само по имплицитен начин или инцидентно,

[...]

11. „технически регламент“ — техническа специф[и]кация и други изисквания или правила за услуги, включващи съответни административни разпоредби, спазването на които е задължително, юридически или фактически, в случаите на маркетинг, предоставяне на услуги, установяване на оператор за услуги или използване в държава членка или в голяма част от нея, както законите, [подзаконовите] или административните разпоредби на държавите членки, с изключение на тези, предвидени в член 10, забраняващи производството, вноса, [търговията] или използването на един продукт или забраняващи предоставянето или използването на услуга или установяването на доставчик на услуги.

Фактически техническите регламенти включват:

- закони, подзаконови или административни разпоредби на държава членка, които се отнасят или за техническото специфициране или за други изисквания или правила за услуги, или до професионални кодекси или кодекси на практиките, които на свой ред се отнасят до техническото специфициране или до други изисквания или правила за услуги, при спазването[...]на които се налага презумпцията за съответствие със задълженията, наложени от посочените по-горе закони, подзаконови или административни разпоредби,
- доброволни споразумения, по които публичният орган е страна, и които в името на общия интерес регулират спазването на техническите спецификации или други изисквания или правила услуги, с изключение на спецификации за тържни документи за обществени поръчки,
- технически спецификации или други изисквания или правила за услуги, които са свързани с фискални или финансови мерки, даващи отражение върху потреблението на продукти или услуги чрез стимулиране на спазването на такива технически спецификации или други изисквания или правила за услуги; техническите спецификации или други изисквания или правилата за услуги, свързани с националните социално-осигурителни системи не се включват.

Настоящото съставлява техническите регламенти, наложени от органите, определени от държавите членки и включени в списък, който ще се изготви от [Европейската] [к]омисия[...] до 5 август 1999 г., в рамките на Комитета, посочен в член 5.

Същата процедура се прилага за изменение на този списък“.

4 Член 8, параграф 1, първа алинея от тази директива предвижда:

„При условията, предмет на член 10, държавите членки незабавно предоставят на Комисията всички проекти за технически регламенти, с изключение, когато те само транспонират пълния текст на международен или европейски стандарт, в който случай информацията относно съответния стандарт е достатъчна; те също така предоставят на Комисията [...] изявление за причините за необходимостта от прилагане на техническия регламент, когато това не е разяснено в проекта“.

5 Директива 98/34 е отменена с Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 година установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 241, 2015 г., стр. 1), влязла в сила на 7 октомври 2015 г., тоест след настъпването на разглежданите в главното производство факти.

Германското право

- 6 С Achstes Gesetz zur Änderung des Urheberrechtsgesetzes (осми закон за изменение на Закона за авторското право) от 7 май 2013 г. (BGBl. 2013 I, стр. 1161), раздел 7, озаглавен „Защита на издателя на периодични издания“ и свързан със сродните права на издателите на периодични издания, е включен, считано от 1 август 2013 г., в част втора на Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte (Закона за авторското право и сродните му права, наричан по-нататък „UrhG“). Този раздел 7 съдържа следните три члена.
- 7 Член 87f от UrhG, озаглавен „Издатели на периодични издания“, предвижда:
- „1. Производителят на периодични издания (издател) има изключително право да ги разгласява публично изцяло или частично с търговска цел, освен ако не става въпрос за отделни думи или съвсем кратки откъси от текста. Ако периодичното издание е произведено в предприятие, за негов производител се счита собственикът на предприятието.
2. Периодично издание е сборното произведение от редакционно и технически обединени журналистически материали, публикувано периодично в каквато и да е медия под едно заглавие, което предвид всички обстоятелства може да се счита до голяма степен за характерно за издателя и не служи главно за самореклама. Журналистически материали са по-специално статиите и илюстрациите, използвани за разпространение на информация, формиране на мнение или забавление“.
- 8 Член 87g от UrhG, озаглавен „Прехвърлимост, срок и ограничения на правото“, гласи следното:
- „1. Правото на издателя на периодични издания по член 87f, параграф 1, първо изречение, е прехвърлимо. Членове 31 и 33 се прилагат съответно.
2. Правото изтича една година след публикуването на периодичното издание.
3. Правото на издателя на периодични издания не може да се упражнява във вреда на автора или притежателя на сродно на авторското право, чието произведение или закрилян по този закон обект се съдържа в периодичното издание.
4. Допуска се публичното разгласяване на периодични издания или части от тях, при условие че не се извършва от търговци — доставчици на интернет търсачки, или от търговци — доставчици на услуги за обработване на съдържание по аналогичен начин. Освен това разпоредбите на част 1, раздел 6 се прилагат по аналогия“.
- 9 Член 87h от UrhG, озаглавен „Право на участие на автора“, гласи:
- „Авторът може да иска подходяща част от възнаграждението“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 10 VG Media е признато в Германия дружество за колективно управление, което защитава авторското право и сродните му права на частни телевизионни канали и радиостанции, както и правата за цифрово публикуване на съдържание. В този контекст VG Media сключва с притежателите на права „Договор за телевизионно и радиоразпространение и издателска дейност“, с който те му отстъпват за изключително управление своите права към съответния момент, както и правата, които ще им бъдат предоставени по време на изпълнение на договора, върху периодични издания, чиито производители са те.

- 11 Google управлява няколко търсачки в интернет, сред които по-специално едноименната търсачка, и автоматизиран информационен сайт (Google News). С въвеждането на ключова дума и активирането на функцията за търсене, в интернет търсачката Google се появява кратък текст или откъс от текст (Snippet) с миниатюрно изображение, чрез което потребителят може да прецени релевантността на посочения уебсайт предвид информационните си потребности. В информационния сайт Google News под формата на списание се поместват новини от ограничен брой източници на информация. Информацията в този сайт се събира с компютри посредством алгоритъм, който използва голям брой източници на информация. На този сайт Snippet се появява като кратко резюме на статията от съответния уебсайт, което често възпроизвежда нейните уводни изречения.
- 12 Освен това посредством своите онлайн услуги Google публикува срещу заплащане рекламните съобщения на трети лица на собствените си уебсайтове, както и на уебсайтовете на трети лица.
- 13 VG Media предявява пред запитващата юрисдикция иск за обезщетение срещу Google по същество, затова че използва, считано от 1 август 2013 г., откъси от текстове, от изображения и от анимирани изображения, които са на членове на VG Media, без обаче да плаща възнаграждение за показването на резултати от търсенията и на новини в резюме.
- 14 Запитващата юрисдикция иска да се установи дали членове 87f и 87 g от UrhG са приложими към спора по главното производство. Всъщност тя пита дали тези разпоредби, които произтичат от изменението от 1 август 2013 г. на UrhG, е трябвало да бъдат съобщени на Комисията в своя проектвариант, в съответствие с предвиденото в член 8, параграф 1, първа алинея от Директива 98/34. В това отношение запитващата юрисдикция припомня практиката на Съда, според която разпоредбите, приети в нарушение на предвиденото в тази разпоредба задължение за уведомяване, са неприложими и поради това не могат да бъдат противопоставени на частноправните субекти.
- 15 При тези обстоятелства Landgericht Berlin (Областен съд Берлин, Германия) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
 - „1) Национална разпоредба, която забранява единствено на търговците, управляващи интернет търсачки, и на търговците — доставчици на услуги за обработване на съдържание, но не и на други потребители, в това число търговци, да разгласяват публично периодични издания или части от тях (с изключение на отделни думи или съвсем кратки откъси от текст), представлява ли по смисъла на член 1, точки 2 и 5 от [Директива 98/34] правило, което не е специално насочено към услугите, определени в [тази точка 2],

и ако отговорът е отрицателен,
 - 2) национална разпоредба, която забранява единствено на търговците, управляващи интернет търсачки, и на търговците — доставчици на услуги за обработване на съдържание, но не и на други потребители, в това число търговци, да разгласяват публично периодични издания или части от тях (с изключение на отделни думи или съвсем кратки откъси от текст), представлява ли технически регламент по смисъла на член 1, точка 11 от [Директива 98/34], и по-конкретно задължително правило, свързано с предоставянето на услуга?“.

По искането за възобновяване на устната фаза на производството

- 16 След представянето на заключението на генералния адвокат, на 16 януари 2019 г. и на 18 февруари 2019 г. VG Media подава в секретариата на Съда молби да се постанови възобновяване на устната фаза на производството.

- 17 В подкрепа на искането си VG Media по същество изтъква, че от една страна, преценките на генералния адвокат, и по-специално тези в точки 34 и 38 от неговото заключение, относно разглежданите в главното производство национални разпоредби били неправилни и той се основал на фактически обстоятелства, които изисквали по-задълбочено обсъждане. От друга страна, VG Media счита, че за отговорите на преюдициалните въпроси Съдът трябва да вземе предвид политическото споразумение между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Комисията, което предшества приемането на Директива (ЕС) 2019/790 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година относно авторското право и сродните му права в цифровия единен пазар и за изменение на директиви 96/9/ЕО и 2001/29/ЕО (ОВ L 130, 2019 г., стр. 92).
- 18 Съгласно член 83 от неговия процедурен правилник Съдът може във всеки един момент, след изслушване на генералния адвокат, да постанови възобновяване на устната фаза на производството, по-специално когато счита, че делото не е напълно изяснено, когато след закриване на тази фаза някоя от страните посочи нов факт от решаващо значение за решението на Съда или когато делото трябва да се реши въз основа на довод, който не е бил обсъден от страните или заинтересованите субекти по член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз.
- 19 В това отношение следва да се отбележи, че в заключението си генералният адвокат се е основал на правните и фактическите обстоятелства, представени на Съда от запитващата юрисдикция. В рамките на производство по член 267 ДФЕС обаче, основано на ясно разделение на правомощията между националните юрисдикции и Съда, само националният съд е компетентен да установява и преценява фактите по спора в главното производство, както и да тълкува и да прилага националното право (решение от 26 април 2017 г., Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, т. 37 и цитираната съдебна практика).
- 20 Освен това от предоставената на Съда преписка е видно, че фактите по спора в главното производство са настъпили, преди да влезе в сила Директива 2019/790, която следователно не е приложима *ratione temporis* към този спор.
- 21 При това положение Съдът счита, че разполага с всички необходими сведения, за да се произнесе по преюдициалното запитване, и че нито едно от обстоятелствата, посочени от VG Media в подкрепа на искането му, не обосновава възобновяването на устната фаза на производството по реда на член 83 от Процедурния правилник.
- 22 При тези обстоятелства, след като изслуша генералния адвокат, Съдът счете, че не следва да възобновява устната фаза на производството.

По преюдициалните въпроси

- 23 В самото начало следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика в рамките на въведеното с член 267 ДФЕС производство за сътрудничество между националните юрисдикции и Съда, той трябва да даде на националния съд полезен отговор, който да му позволи да реши спора, с който е сезиран. С оглед на това при необходимост Съдът трябва да преформулира въпросите, които са му зададени. Освен това може да се наложи Съдът да вземе предвид норми на правото на Съюза, които националният съд не е посочил във въпроса си (решение от 1 февруари 2017 г., Município de Palmela, C-144/16, EU:C:2017:76, т. 20 и цитираната съдебна практика).
- 24 В конкретния случай с двата си въпроса, които следва да бъдат разгледани заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали член 1, точка 11 от Директива 98/34 трябва да се тълкува в смисъл, че национална разпоредба като разглежданата в главното производство, която забранява само на търговците, управляващи интернет търсачки, и на търговците —

доставчици на услуги, обработващи съдържание по аналогичен начин, да разгласяват публично периодични издания или части от тях (с изключение на отделни думи или съвсем кратки откъси от текст), представлява „технически регламент“ по смисъла на тази разпоредба, чийто проект трябва да бъде предварително предоставен на Комисията съгласно член 8, параграф 1, първа алинея от тази директива.

- 25 В това отношение следва да се припомни, че понятието „технически регламент“ се отнася до четири категории мерки, а именно, първо — до „техническа спецификация“ по смисъла на член 1, точка 3 от Директива 98/34, второ — до „други изисквания“ съгласно определението в член 1, точка 4 от тази директива, трето — до „правило за услуги“ по член 1, точка 5 от посочената директива и четвърто — до „законите, [подзаконовите] или административните разпоредби на държавите членки, забраняващи производството, вноса, [търговията] или използването на един продукт или забраняващи предоставянето или използването на услуга или установяването на доставчик на услуги“ по смисъла на член 1, точка 11 от същата директива (решение от 26 септември 2018 г., Van Gennip и др., C-303/17, EU:C:2018:771, т. 37 и цитираната съдебна практика).
- 26 В това отношение е важно да се уточни, че за да попадне в първата категория технически регламенти, посочена в член 1, точка 3 от Директива 98/34, тоест в обхвата на понятието „техническа спецификация“, националната мярка трябва задължително да се отнася до продукта или до опаковката му като такива и по този начин да определя една от изискуемите характеристики на даден продукт (решение от 19 юли 2012 г., Fortuna и др., C-213/11, C-214/11 и C-217/11, EU:C:2012:495, т. 28 и цитираната съдебна практика). Освен това понятието „други изисквания“ по смисъла на член 1, точка 4 от тази директива е свързано с цикъла на съществуване на даден продукт след пускането му на пазара (решение от 4 февруари 2016 г. Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, т. 72).
- 27 В случая разглежданата в главното производство национална разпоредба не попада в първата и втората категория мерки, посочени в точка 25 от настоящото решение. Всъщност тази разпоредба се отнася не за самите продукти, а както отбелязва генералният адвокат в точка 22 от заключението си, до забраната за търговците, управляващи интернет търсачки, и на търговците — доставчици на услуги, обработващи съдържание по аналогичен начин, да разгласяват публично периодични издания.
- 28 Що се отнася до въпроса дали разглежданата в главното производство национална разпоредба е „правило за услуги“ по смисъла на член 1, точка 5 от Директива 98/34, най-напред следва да се припомни, че съгласно член 1, точка 2 от същата „услуга“ означава „каквато и да е услуга на информационното общество, тоест, каквато и да е услуга, нормално предоставяна срещу възнаграждение, от разстояние, чрез електронно средство и по индивидуална молба от получателя на услугите“.
- 29 В това отношение от акта за преюдициално запитване и от текста на първия въпрос е видно, че според запитващата юрисдикция разглежданата в главното производство национална разпоредба е „правило за услуги“, без обаче да обяснява защо счита така. Тя само посочва, че доставчиците на интернет търсачки предоставят — от разстояние, чрез електронно средство и по индивидуална молба от получател, който активира функцията за търсене след въвеждането на ключова дума — услуга на информационното общество по смисъла на член 1, точка 2 от посочената директива.
- 30 Действително няма съмнение, че услугите, предоставяни от търговците, управляващи интернет търсачки, представляват такива услуги. Същото обаче не е задължително вярно и за услугите, предоставяни от търговците — доставчици на услуги, обработващи съдържание по аналогичен

начин. Всъщност, както отбелязва Комисията, аналогично обработване на съдържанието на периодични издания, освен чрез интернет или електронни комуникации, може да се извърши например и на хартиен носител.

- 31 По-нататък, за да се определи дали дадено правило може да се квалифицира като „правило за услуги“, определението в член 1, точка 5 от Директива 98/34 изисква то да е „специално“ насочено към услугите на информационното общество.
- 32 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно член 1, точка 5, пета алинея, първо тире от тази директива едно правило се счита за специално насочено към услугите на информационното общество, като се вземат предвид както причините за него, така и оперативната му част. Освен това съгласно същата разпоредба не се изисква „конкретната цел и предмет“ на съответното правило като цяло да е регулиране на услугите на информационното общество, тъй като е достатъчно това да е целта или предметът на някои отделни негови разпоредби (решение от 20 декември 2017 г., Falbert и др., C-255/16, EU:C:2017:983, т. 32).
- 33 Освен това, дори ако от текста на национално правило не следва, че то, поне отчасти, цели да регулира конкретно услугите на информационното общество, този предмет може все пак ясно да личи от причините за това правило, които съгласно релевантните за тази цел национални тълкувателни правила могат да бъдат изведени от подготвителната дейност по приемане на правилото (вж. в този смисъл решение от 20 декември 2017 г., Falbert и др., C-255/16, EU:C:2017:983, т. 33).
- 34 В случая, от една страна, следва да се констатира, че член 87g, параграф 4 от UrhG се отнася изрично по-специално до търговците — доставчици на интернет търсачки, за които няма съмнение, че предоставят услуги по член 1, точка 2 от Директива 98/34.
- 35 От друга страна, става ясно, че конкретната цел и предмет на разглежданото в главното производство национално правило е да регулира по ясен и целенасочен начин услугите на информационното общество.
- 36 Всъщност, макар запитващата юрисдикция да не дава ясни указания относно конкретната цел и предмет на разглежданата в главното производство национална правна уредба, от становището, представено от германското правителство в заседанието пред Съда, все пак е видно, че първоначално изменението на UrhG се е отнасяло конкретно до доставчиците на интернет търсачки. Освен това страните в главното производство и Комисията посочват в писмените си становища, че тази правна уредба има за цел да защити легитимните интереси на издателите на периодични издания в света на цифровите технологии. Следователно основната цел и предмет на разглежданата в главното производство национална разпоредба е да се защитят тези издатели от нарушенията на авторското право, извършвани с онлайн търсачките. В този контекст, изглежда, е счетено, че е необходима защита единствено срещу системните посегателства, извършвани от доставчици на услуги на информационното общество, върху публикуваните онлайн произведения на издателите.
- 37 Няма съмнение, че забраната за публично разгласяване на периодични издания, предвидена в член 87g, параграф 4 от UrhG, се отнася не само за доставчиците на онлайн услуги, но и за доставчиците на офлайн услуги. Видно обаче от съображения 7 и 8 от Директива 98/48, с която е изменена Директива 98/34, първата цели съществуващите национални правила и регламенти да бъдат адаптирани към новите услуги на информационното общество и да бъдат избегнати „ограничения[та] на свободното движение на услуги и свободата на установяване, водещи на свой ред до повторно фрагментиране на вътрешния пазар“. Тази цел обаче не би била постигната, ако правило, чиято цел и предмет по всяка вероятност са да регулират онлайн услугите, свързани с периодични издания, не бъде прието за специално насочено към такива

услуги по смисъла на член 1, точка 5 от Директива 98/34 само поради това че неговият текст не се отнася единствено до тези услуги, а и до офлайн услугите (вж. в този смисъл решение от 20 декември 2017 г., Falbert и др., C-255/16, EU:C:2017:983, т. 34 и 35).

- 38 Не може да постави под въпрос тази преценка и обстоятелството, че член 87g, параграф 4 от UrhG е част от национална правна уредба на авторското право или сродните му права. Всъщност техническите регламенти в областта на интелектуалната собственост не са изрично изключени от приложното поле на член 1, точка 5 от Директива 98/34 за разлика от правилата, които са предмет на европейската правна уредба в областта на далекосъобщителните услуги или на финансовите услуги. Освен това от решение от 8 ноември 2007 г. Schwibbert (C-20/05, EU:C:2007:652) е видно, че национални разпоредби в областта на интелектуалната собственост могат да представляват „технически регламент“, за който се прилага изискването за уведомяване по член 8, параграф 1 от тази директива.
- 39 Доколкото правило като разглежданото в главното производство е специално насочено към услугите на информационното общество, Комисията трябва да бъде предварително уведомена за проекта на технически регламент съгласно член 8, параграф 1 от Директива 98/34. В противен случай съгласно постоянната съдебна практика в съдебен спор между частноправни субекти може да бъде изтъкната неприложимостта на национален технически регламент, който не е бил нотифициран в съответствие с тази разпоредба (решение от 27 октомври 2016 г. James Elliott Construction, C-613/14, EU:C:2016:821, т. 64 и цитираната съдебна практика).
- 40 Въз основа на изложеното по-горе на поставените въпроси следва да се отговори, че член 1, точка 11 от Директива 98/34 трябва да се тълкува в смисъл, че национална разпоредба като разглежданата в главното производство, която забранява само на търговците, управляващи интернет търсачки, и на търговците — доставчици на услуги, обработващи съдържание по аналогичен начин, да разгласяват публично периодични издания или части от тях (с изключение на отделни думи или съвсем кратки откъси от текст), представлява „технически регламент“ по смисъла на тази разпоредба, чийто проект трябва да бъде предварително предоставен на Комисията съгласно член 8, параграф 1, първа алинея от тази директива.

По съдебните разноски

- 41 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

Член 1, точка 11 от Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество, изменена с Директива 98/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 г., трябва да се тълкува в смисъл, че национална разпоредба като разглежданата в главното производство, която забранява само на търговците, управляващи интернет търсачки, и на търговците — доставчици на услуги, обработващи съдържание по аналогичен начин, да разгласяват публично периодични издания или части от тях (с изключение на отделни думи или съвсем кратки откъси от текст), представлява „технически регламент“ по смисъла на тази разпоредба, чийто проект трябва да бъде предварително предоставен на Европейската комисия съгласно член 8, параграф 1, първа алинея от Директива 98/34, изменена с Директива 98/48.

Подписи